

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การวิเคราะห์นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ในด้านผู้จัดทำ ภาษาต้นฉบับ ประเภท แนวคิด รูปแบบการนำเสนอ ลักษณะเด่น และองค์ประกอบของหนังสือ

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมุติฐานไว้ดังนี้

1. นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นประเภทสมจริง มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ และเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล
2. นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ระบุข้อมูลผู้แต่ง และผู้แปล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบวิเคราะห์เชิงสำรวจ ใช้แบบวิเคราะห์เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล จากหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกที่เป็นประชากร จำนวน 239 ชื่อเรื่อง

ผลการวิจัยสามารถสรุปผลและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ในด้านปีพิมพ์ ผู้จัดทำ ภาษาต้นฉบับ ประเภท แนวคิด รูปแบบการนำเสนอ ตัวละครเอก ลักษณะเด่น และองค์ประกอบของหนังสือ

1. ข้อมูลปีพิมพ์ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก
ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 - 2540

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 - 2540 จำนวน 239 ชื่อเรื่อง พบว่า จำนวนมากที่สุดจำนวน 39 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 16.32) จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2539 (ตารางที่ 3)

นอกจากนี้ พบว่า มีการจัดพิมพ์หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก อย่างต่อเนื่องทุกปี และเมื่อพิจารณาเป็นช่วงๆ ละ 3 ปี คือ พ.ศ. 2532 - 2534, 2535 - 2537 และ 2538 - 2540 หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก มีจำนวนพิมพ์มากขึ้น โดยตลอดคือ พ.ศ. 2532 - 2534 มีการพิมพ์หนังสือจำนวน 53 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.18) พ.ศ. 2535 - 2537 มีการพิมพ์หนังสือจำนวน 86 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 35.98) และ พ.ศ. 2538 - 2540 มีการพิมพ์จำนวน 100 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.84) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลพร เจนสาริกรณ์ (2534) ที่พบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 - พ.ศ. 2531 มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี คือ พ.ศ. 2527 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง พ.ศ. 2528 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง พ.ศ. 2529 จำนวน 16 ชื่อเรื่อง พ.ศ. 2530 จำนวน 28 ชื่อเรื่อง พ.ศ. 2531 จำนวน 52 ชื่อเรื่อง

การที่หนังสือมีแนวโน้มการผลิตเพิ่มขึ้นทุกปีอาจมีสาเหตุมาจาก ความสนใจในการอ่านวรรณกรรมเยาวชนมีเพิ่มมากขึ้น ผู้ผลิตจึงต้องการผลิตหนังสือออกมาสนองความต้องการของผู้อ่าน นอกจากนี้ อาจจะเป็นเพราะการแข่งขันทางการผลิตวรรณกรรมเยาวชนเพิ่มขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ข้อมูลผู้จัดทำ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ในด้านผู้แต่ง ผู้แปล ผู้วาดภาพประกอบ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์เผยแพร่ และปีพิมพ์

2.1 ผู้แต่งหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ที่เป็นประชากรในการวิเคราะห์ จำนวน 239 ชื่อเรื่อง พบว่า 231 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 96.65) ระบุชื่อผู้แต่ง มีหนังสือจำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.35) ไม่ระบุชื่อผู้แต่ง หนังสือที่ระบุชื่อผู้แต่งทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีผู้แต่งเป็นบุคคล จำนวน 151 ราย โดยส่วนใหญ่ จำนวน 120 ราย (ร้อยละ 79.47) มีผลงาน 1 ชื่อเรื่อง ผู้แต่งที่มีผลงานมากที่สุด คือ โรอัลด์ ดาห์ล 12 ชื่อเรื่อง รองลงมา เอนิด ไบลตัน 11 ชื่อเรื่อง และ เอสตริต ลินด์เกรน 8 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 4)

ผลการวิจัยซึ่งพบว่า หนังสือที่เป็นประชากรจำนวน 239 ชื่อเรื่อง มีผู้แต่ง 151 ราย และส่วนใหญ่มีผลงานคนละ 1 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนหนังสือ จะเห็นได้ว่าผู้แต่งมีจำนวนน้อยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลพร เจนสาริกรณ์ (2534) ที่พบว่าหนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2526 – 2531 มีผู้แต่ง 118 ราย ในขณะที่จำนวนหนังสือที่เป็นประชากรมี 146 ชื่อเรื่อง สำหรับผู้แต่งนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนหนังสือ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้แต่งนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนที่สนใจ และมีความสามารถในการแต่งนวนิยายสำหรับเยาวชนมีจำนวนน้อย เพราะในการแต่งหนังสือสำหรับเยาวชน ผู้แต่งจะต้องเข้าใจในตัวของเยาวชน และธรรมชาติของเยาวชน เพื่อที่จะสามารถเขียนเรื่องที่เข้าถึงจิตใจของเยาวชน ได้อย่างแท้จริง ในการแปลนวนิยาย ผู้แปลหรือทางสำนักพิมพ์ส่วนใหญ่จะเลือกเรื่องที่น่าสนใจนำมาแปลแล้ว จะได้รับความสนใจจากผู้อ่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้แต่งมีชื่อเสียง หรือเป็นที่รู้จัก ซึ่งมีอยู่ในวงจำกัด จึงทำให้รายชื่อของผู้แต่งมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนหนังสือ

2.2 ผู้แปลนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ที่เป็นประชากรในการวิเคราะห์ หนังสือ 239 ชื่อเรื่องทุกเรื่องระบุชื่อผู้แปล ผู้แปลมีจำนวนทั้งสิ้น 104 ราย ผู้แปลส่วนใหญ่ จำนวน 58 ราย (ร้อยละ 55.77) มีผลงาน 1 ชื่อเรื่อง ผู้แปลที่มีผลงานมากกว่า 1 ชื่อเรื่อง มีจำนวน 46 ราย

(ร้อยละ 44.23) ผู้แปลที่มีผลงานมากที่สุดคือ สาลินี คำฉันท์ 14 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือ ศรินทร 12 ชื่อเรื่อง และฤดรือน 11 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 5)

ผลการวิจัยที่พบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตกทั้ง 239 ชื่อเรื่องระบุชื่อผู้แปล นับว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับรายการอ้างอิงหนังสือ และช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามผลงานแปลของผู้ที่ชอบได้ จำนวนผู้แปลนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกที่มี 104 ราย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนหนังสือที่เป็นประชากรทั้งหมด แสดงว่ามีผู้แปลจำนวนไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่มีผลงานแปลรายละ 1 ชื่อเรื่อง การที่ผู้แปลมีจำนวนน้อยกว่าหนังสือ น่าจะเป็นเพราะในการแปลหนังสือ ผู้แปลจะต้องเลือกเรื่องที่น่าสนใจมาแปล จึงต้องใช้เวลาในการคัดเลือก นอกจากนี้การแปลหนังสือสำหรับเยาวชนที่มีคุณภาพ ผู้แปลจะต้องใช้ทั้งความรู้ทางภาษา และความเข้าใจเยาวชน และวรรณกรรมเยาวชน ยิ่งไปกว่านั้นยังมีผู้แปลบางส่วนใช้นามแฝง ในการแปลหนังสือ ทำให้ชื่อผู้แปลหลากหลาย และมีจำนวนมากกว่าจำนวนผู้แปลจริง

2.3 ผู้วาดภาพประกอบหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ที่เป็นประชากรในการวิเคราะห์เกือบทั้งหมดจำนวน 219 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.63) มีภาพประกอบ และหนังสือที่มีภาพประกอบส่วนใหญ่จำนวน 153 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 69.86) ระบุชื่อผู้วาดภาพประกอบ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 91 ราย โดยผู้วาดภาพประกอบส่วนใหญ่จำนวน 61 ราย (ร้อยละ 67.03) เป็นชาวต่างประเทศ และจำนวน 30 ราย (ร้อยละ 32.97) เป็นชาวไทย

ผู้วาดภาพประกอบชาวไทย มากที่สุด จำนวน 16 ราย (ร้อยละ 7.31) มีผลงาน 1 ชื่อเรื่อง และจำนวน 14 ราย (ร้อยละ 15.38) มีผลงานมากกว่า 1 ชื่อเรื่อง ผู้วาดภาพประกอบชาวไทยที่มีผลงานมากที่สุด คือ กัลยาณี ปริษญาภาพ และเฉลิมชาติ เจริญดี ยิ่ง จำนวน 8 ชื่อเรื่องเท่ากัน

ผู้วาดภาพประกอบชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่จำนวน 50 ราย (ร้อยละ 54.95) มีผลงาน 1 ชื่อเรื่อง ผู้วาดภาพประกอบชาวต่างประเทศที่มีผลงานมากที่สุดคือ เบลค เคเวนทิน 6 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือ หลุยส์ ดาร์ลิง กับรอธส์ โทนี 5 ชื่อเรื่องเท่ากัน (ตารางที่ 6-7)

ผลการวิจัย พบว่าหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ จำนวน 219 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.63) มีภาพประกอบ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของหนังสือสำหรับเยาวชน ช่วยทำให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนมองเห็นภาพ และเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแรงจูงใจ ให้สนใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น และช่วยให้ผู้อ่านพักสายตาจากการอ่านได้ อย่างไรก็ตามหนังสือที่มีภาพประกอบ ที่ระบุชื่อผู้วาดภาพประกอบมีจำนวน 153 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 69.86) แสดงให้เห็นว่าผู้จัดพิมพ์ ยังไม่ให้ความสำคัญกับผู้วาดภาพประกอบมากนัก สำหรับรายชื่อผู้วาดภาพประกอบที่มีทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศนั้นเป็นเพราะ ในการแปลหนังสือแต่ละครั้ง จะต้องมีการขอลิขสิทธิ์ทั้งในส่วนของเนื้อหา และภาพประกอบ ซึ่งในบางครั้งค่าลิขสิทธิ์ภาพประกอบมีราคาค่อนข้างสูง จึงเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับทางสำนักพิมพ์ สำนักพิมพ์บางแห่งจึงมีการขอซื้อลิขสิทธิ์เฉพาะในส่วนของเนื้อหา ส่วนภาพประกอบทางสำนักพิมพ์จัดทำขึ้นเอง ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ แต่บางสำนักพิมพ์ก็ซื้อลิขสิทธิ์ทั้งเรื่องและภาพประกอบ จึงทำให้ชื่อผู้วาดภาพประกอบมีทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

2.4 บรรณาธิการหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่จำนวน 144 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 60.25) ระบุชื่อบรรณาธิการ ซึ่งมีจำนวน 47 ราย บรรณาธิการ จำนวน 24 ราย (ร้อยละ 51.06) มีผลงาน 1 ชื่อเรื่อง และจำนวน 23 ราย (ร้อยละ 48.94) มีผลงานมากกว่า 1 ชื่อเรื่อง บรรณาธิการที่มีผลงานมากที่สุด คือ อริยา ไพฑูรย์ 32 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือบุรพัทธ์ เทวานิมิตร 14 ชื่อเรื่อง และพรทิพย์ งามสูตร 12 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 8-9)

ผลการวิจัย พบว่าหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนส่วนใหญ่ จำนวน 144 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 60.25) ระบุชื่อบรรณาธิการ ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีของหนังสือ เป็นการแสดงความรับผิดชอบของสำนักพิมพ์ ในการตรวจทานความถูกต้องของหนังสือที่ผลิต อย่างไรก็ตามยังมีหนังสือจำนวน 95 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 39.75) ที่ยังไม่ปรากฏชื่อบรรณาธิการ ซึ่งแสดงว่าสำนักพิมพ์ (บางส่วน) ยังไม่เห็นความสำคัญของการมีบรรณาธิการสำหรับหนังสือแปล

2.5 ผู้จัดพิมพ์หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก จำนวน 239 ชื่อเรื่อง เป็นผลงานของผู้จัดพิมพ์ 40 ราย หนังสือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.50) มีผู้จัดพิมพ์เป็นภาคเอกชน และ (ร้อยละ 2.50) มีผู้จัดพิมพ์เป็นภาครัฐบาล คือกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ผู้จัดพิมพ์ภาคเอกชนที่มีผลงานมากที่สุดคือ ดอกหญ้า จำนวน 61 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือผีเสื้อจำนวน 33 ชื่อเรื่อง และแพรวเยาวชน จำนวน 32 ชื่อเรื่อง (ตารางที่10)

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกส่วนใหญ่จัดพิมพ์โดยผู้จัดพิมพ์ภาคเอกชน ทั้งนี้เพราะ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนได้รับความนิยมอย่างสูง สำนักพิมพ์เอกชนจึงผลิตหนังสือออกมาสนองความต้องการของผู้อ่าน และเพื่อหวังผลทางธุรกิจ อย่างไรก็ตามสำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนก็มีเพียง 40 แห่ง ซึ่งเทียบกับจำนวนหนังสือ 239 ชื่อเรื่องพบว่า มีจำนวนน้อยมาก ทั้งนี้่าจะขึ้นอยู่กับนโยบายของสำนักพิมพ์แต่ละแห่ง ที่จะเน้นผลิตหนังสือแนวใด เพราะการจัดพิมพ์นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนมีหลายขั้นตอน ตั้งแต่การขอลิขสิทธิ์ การแปล และการตรวจทานโดยบรรณาธิการ เป็นงานที่ยุ้งยากกว่าหนังสือแต่ง จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้มีสำนักพิมพ์เอกชนที่ผลิตงานแปลน้อย สำหรับสำนักพิมพ์ภาครัฐบาลนั้นมีเพียง 1 แห่ง ที่ผลิตหนังสือสำหรับเยาวชน คือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาของคนในชาติ โดยเฉพาะเยาวชน รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของหนังสือ ที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ ทั้งหนังสือที่แต่งโดยคนไทย และหนังสือต่างประเทศ จึงได้มีการจัดตั้งสถาบันการแปลขึ้นเพื่อดำเนินงานด้านการแปลรวมทั้งผลิตหนังสือนวนิยายสำหรับเยาวชนแปลโดยไม่ได้มุ่งแข่งขันทางการค้ากับสำนักพิมพ์อื่นๆ สาเหตุที่หน่วยงานของรัฐบาล ที่ดำเนินงานด้านนี้ มีเพียงแห่งเดียวเท่านั้นเพราะกรมวิชาการเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตหนังสือ จึงเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานด้านนี้

3. ภาษาต้นฉบับ ของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 จำนวน 239 ชื่อเรื่อง พบว่าส่วนใหญ่จำนวน 197 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 82.43) แปลมาจากภาษาอังกฤษ รองลงมาจำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.28) แปลมาจากภาษาฝรั่งเศส และ

จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.77) แปลมาจากภาษาเยอรมัน และภาษาสวีเดน (ตารางที่ 11) จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ว่านวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่แปลมาจากภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิ ต้องเคียน (2515) ที่พบว่าจากหนังสือที่ศึกษาจำนวน 1,285 ชื่อเรื่อง หนังสือแปลที่มีต้นฉบับภาษาอังกฤษมีมากที่สุดถึง 1,087 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.59) และงานวิจัยของวไลพร เจนสาริกรณ์ที่พบว่า จากหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่ศึกษา 146 ชื่อเรื่อง ส่วนใหญ่จำนวน 115 ชื่อเรื่อง แปลมาจากภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล มีการผลิตสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษเผยแพร่อย่างกว้างขวาง และวรรณกรรมเยาวชนที่แต่งเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีมากกว่า ภาษาตะวันตกอื่นๆ นอกจากนี้ประเทศไทย กำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ที่ต้องศึกษาตามหลักสูตร และมีการศึกษาอย่างกว้างขวางในระดับอุดมศึกษา ผู้แปลในประเทศไทยที่มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงมีมากกว่าภาษาตะวันตกภาษาอื่นๆ ทำให้มีการขอลิขสิทธิ์หนังสือที่เป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาอื่น

4.ประเภทของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่จำนวน 149 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 62.34) เป็นประเภทนวนิยายสมจริง รองลงมาจำนวน 83 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 34.73) เป็นประเภทนวนิยายจินตนาการ และน้อยที่สุดจำนวน 7 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.93) เป็นประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (ตารางที่ 12 - 13) จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยข้อที่ 1 ว่านวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่เป็นประเภทสมจริง

ผลการวิจัยที่พบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่เป็นประเภทนวนิยายสมจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทนีย์ พานิชผล (2527) และงานวิจัยของวไลพร เจนสาริกรณ์ (2534) ที่พบว่านวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่ เป็นนวนิยายสมจริงทั้งนี้อาจเนื่องจากนวนิยายแนวสมจริง เป็นแนวที่เสนอเรื่องคล้ายกับชีวิตจริง ผู้แต่งสามารถนำเสนอเรื่องราวในแนวต่างๆ ได้หลากหลาย สามารถ

หยิบยกประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมานำเสนอ ผู้แต่งยังสามารถสะท้อนแนวคิดต่างๆ สู่กลุ่มผู้อ่านที่เป็นเยาวชน โดยเสนอผ่านตัวละคร จึงทำให้มีการแต่งและแปลนวนิยายสมจริงกันอย่างมาก

นวนิยายประเภทสมจริง ประเภทที่พบมากที่สุดจำนวน 39 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.18) คือ หัตถนิยาย รองลงมาจำนวน 37 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.55) เป็นประเภทสะท้อนสังคม และจำนวน 30 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 20.13) เป็นประเภทผจญภัย นวนิยายสมจริงทั้ง 3 ประเภทนี้สอดคล้องกับความสนใจของวัยรุ่น ซึ่งชอบอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีเบาสมอง ที่ให้ความสนุกสนาน เช่นหนังสือประเภทหัตถนิยาย นอกจากนี้เยาวชน ยังต้องการทราบเรื่องความเป็นไปของชีวิต และอยากรู้อยากเห็นในเรื่องต่างๆ มาก เพราะวัยนี้เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ชีวิต เป็นวัยแห่งรอยต่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ การได้อ่านเรื่องราวที่สะท้อนสังคมย่อมจะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง ซึ่งจะช่วยตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของพวกเขา สำหรับนวนิยายแนวผจญภัยนั้นเยาวชน โดยเฉพาะเด็กชายเกือบทุกช่วงอายุ ให้ความสนใจอ่านนวนิยายแนวนี้มาก เพราะเรื่องการผจญภัยนั้นเป็นการท้าทาย ก่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจ สอดคล้องกับความต้องการของเด็กในวัยนี้ในการออกไปเผชิญโลก และทำในสิ่งที่ต้องการ

นวนิยายประเภทจินตนาการ เป็นนวนิยายประเภทที่มีจำนวนรองลงมา จากนวนิยายสมจริง นวนิยายจินตนาการนั้นเป็นนวนิยายแนวแฟนตาซีต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ผู้อ่านต้องวาดภาพและสร้างจินตนาการ ไปตามความคิดฝันของผู้แต่งนวนิยาย จินตนาการจำนวนมากที่สุดจำนวน 32 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 38.55) มีแนวเรื่องย่อยเกี่ยวกับเรื่องของวิเศษและสิ่งมหัศจรรย์ รองลงมาจำนวน 27 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 32.53) มีแนวเรื่องย่อยเป็นเรื่องเหตุการณ์เหนือธรรมชาติ และน้อยที่สุดจำนวน 11 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 13.25) มีแนวเรื่องเกี่ยวกับสิ่งไม่มีชีวิตมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิต หนังสือประเภทนี้ได้รับความสนใจจากเยาวชน เพราะสนองความต้องการตามธรรมชาติ ตามวัยช่วยทำให้เด็กสามารถทำสิ่งที่ชีวิตจริงไม่สามารถทำได้ เช่น การพูดคุยกับสัตว์ การเข้าไปในดินแดนแห่งเทพนิยาย การปราบอสูรร้าย

นวนิยายวิทยาศาสตร์ มีจำนวนน้อยที่สุดใน 3 ประเภท อาจจะเป็นเพราะว่ากาเขียนนวนิยายแนววิทยาศาสตร์นั้น ต้องใช้ทั้งความรู้ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง และความสามารถในการแต่งเรื่องราวที่เหมือนกับเป็นการจินตนาการ จึงมีจำนวนหนังสือต้นฉบับในประเภทนี้น้อยกว่าประเภทอื่น และในด้านผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนในประเทศไทย อาจสนใจด้านวิทยาศาสตร์น้อย จึงมีการแปล

หนังสือประเภทนี้น้อย นวนิยายวิทยาศาสตร์ ประเภทที่พบมากที่สุดมีแนวเรื่องย่อยเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ รองลงมามีแนวเรื่องย่อยเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตดึกดำบรรพ์ สาเหตุที่มีนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน แนววิทยาศาสตร์น้อยกว่า นวนิยายประเภทอื่นๆ อาจจะเป็นเพราะว่า การแปลนวนิยายประเภทนี้ผู้แปลต้องมีความเข้าใจแนวคิดผู้เขียนอย่างถ่องแท้ และต้องมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี จึงทำให้มีผู้แปลนวนิยายประเภทนี้น้อย แม้ในต่างประเทศจะมีนวนิยายประเภทนี้มากก็ตาม

5.แนวคิดของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

แนวคิดของนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก จำแนกเป็น 15 แนวคิด ได้แก่ ความมีวินัย ความมีวิริยะอุตสาหะ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคี การทำความดี ความมีเมตตา ความรับผิดชอบ ความกตัญญูตเวที การยอมรับตนเอง การเสียสละ ความกล้าหาญ ความยุติธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติ ความรัก และมิตรภาพ พบว่า นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกจำนวนมากที่สุด 63 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.36) มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ รองลงมาจำนวน 35 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.64) มีแนวคิดเกี่ยวกับความรัก แนวคิดที่ปรากฏน้อยที่สุดมี 2 แนวคิด จำนวนแนวคิดละ 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.42 เท่ากัน) คือความมีวินัย และความกตัญญูตเวที (ตารางที่ 14-15) ผลการวิจัยนี้ จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ว่านวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ ก็เป็นแนวคิดที่พบจำนวนมากที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2532 – 2540 มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพมากที่สุด 63 ชื่อเรื่อง ซึ่งจำแนกเป็น มิตรภาพระหว่างบุคคล มิตรภาพระหว่างคนกับสัตว์ และมิตรภาพระหว่างสัตว์ แนวคิดด้านมิตรภาพส่วนใหญ่จำนวน 43 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 68.25) เกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างบุคคล รองลงมาจำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 28.57) เป็นมิตรภาพระหว่างคนกับสัตว์ และน้อยที่สุดจำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.18) มิตรภาพระหว่างสัตว์ การที่แนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพมีจำนวนมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะว่าผู้แต่ง และผู้แปลได้ให้ความสำคัญกับมิตรภาพ เพราะมิตรภาพเป็นบ่อเกิดของความรัก ทั้งระหว่างบุคคลและสิ่งต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดความสุข และมีสิ่งที่ดีๆ เกิดขึ้นได้ ในโลกปัจจุบันที่มีความสับสนวุ่นวาย เด็กเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมที่ส่งเสริมให้รู้จักการจะสร้างมิตรภาพ และผลของการเป็นมิตร ผู้แต่งจึงสอดแทรก แนวคิดนี้ผ่านเนื้อหาสู่เยาวชน

นักเขียนในต่างประเทศที่ผลิตผลงานที่มีแนวคิดนี้มาก สำนักพิมพ์และผู้แปลจึงมีโอกาสเลือกหนังสือที่ให้แนวคิดนี้มาแปล เพื่อปลูกฝังแนวคิดที่ดีให้กับเยาวชนไทย จึงทำให้มีนวนิยายแปลเกี่ยวกับมิตรภาพจำนวนมากที่สุด

6. การนำเสนอเรื่องของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

การนำเสนอเรื่องของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก จำแนกออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ การบรรยายโดยผู้แต่ง การบรรยายโดยผู้แต่งสลับบทสนทนาตัวละคร การบรรยายโดยตัวละครเอกสลับกับบทสนทนาตัวละคร จดหมาย และบันทึก ปรากฏผลดังนี้

หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่จำนวน 174 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 72.80) มีการนำเสนอเรื่องแบบผู้แต่งเป็นผู้บรรยายสลับบทสนทนา รองลงมาจำนวน 53 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.18) มีการนำเสนอแบบตัวละครเอกเป็นผู้บรรยายสลับบทสนทนา และน้อยที่สุด 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.42) มีการนำเสนอแบบจดหมาย และการนำเสนอแบบบันทึก (ตารางที่ 16)

การที่ผลการวิจัยปรากฏว่า มีการนำเสนอเรื่องของ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ในรูปแบบผู้แต่งเป็นผู้บรรยายสลับบทสนทนาเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.80) อาจเนื่องมาจาก การนำเสนอรูปแบบนี้มีความเป็นธรรมชาติ และชัดเจน ผู้แต่งสามารถเสนอรายละเอียดต่างๆ ได้โดยการบรรยาย และให้ความรู้พร้อมสอดแทรกแนวความคิดผ่านคำพูด ทำให้เรื่องมีความสมจริง ผู้อ่านสามารถคล้อยตามเนื้อเรื่องได้ง่าย เกิดอารมณ์ร่วมกับตัวละคร และเพลิดเพลิน การนำเสนอในรูปแบบนี้จึงได้รับความนิยม

7. ตัวละครเอกของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

ตัวละครเอกของ หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ มนุษย์ สัตว์ และสิ่งของ พบว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่จำนวน 191 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ

79.82) มีตัวละครเอกเป็นมนุษย์ รองลงมาจำนวน 32 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 13.39) ตัวละครเอกเป็นสัตว์ และจำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.35) ตัวละครเอกเป็นสิ่งของ (ตารางที่ 17-19)

ตัวละครเอกที่เป็นมนุษย์ จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และสถานภาพ พบว่าส่วนใหญ่จำนวน 127 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 66.49) เป็นเพศชาย และจำนวน 64 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.51) เป็นเพศหญิง ช่วงอายุของตัวละครเอกที่เป็นมนุษย์ ซึ่งจำแนกเป็น 5 ช่วงคือ อายุ 3-5 ปี, 6-11 ปี, 12-14 ปี, 15-17 ปี และ 18 ปีขึ้นไป พบว่าช่วงอายุที่พบส่วนใหญ่จำนวน 103 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 53.93) คือ 6-11 ปี รองลงมาจำนวน 37 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 19.37) คือ 12-14 ปี และช่วงอายุที่พบน้อยที่สุดจำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.74) คือ 15-17 ปี สถานภาพของตัวละครเอกที่เป็นมนุษย์ซึ่งจำแนกเป็นเด็กปฐมวัย นักเรียน/นักศึกษา ผู้สูงอายุ และผู้ประกอบการอาชีพ พบว่า สถานภาพที่พบส่วนใหญ่ จำนวน 153 (ร้อยละ 80.11) คือนักเรียน/ นักศึกษา รองลงมาจำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.42) คือผู้ประกอบการอาชีพ และน้อยที่สุดจำนวน 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.14) คือ ผู้สูงอายุ

ตัวละครเอกที่เป็นสัตว์ที่พบมากที่สุดจำนวน 10 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 31.25) เป็นสุนัข รองลงมาจำนวน 5 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.63) เป็นหมู

ตัวละครเอกที่เป็นสิ่งของ พบว่า มากที่สุดจำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 50.00) คือตุ๊กตา ส่วนอีกจำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.50 เท่ากัน) เป็นสิ่งอื่นๆ ได้แก่ เครื่องปิ้งขนมปัง ผ้าชีวีว หุ่น และหุ่นไล่กา อย่างละ 1 ชื่อเรื่อง

8. ลักษณะเด่นของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 - 2540

ลักษณะเด่นของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2532 - 2540 พบว่าส่วนใหญ่จำนวน 158 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 66.11) เป็นหนังสือที่ไม่มีลักษณะเด่น และจำนวน 81 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.89) เป็นหนังสือที่มีลักษณะเด่น (ตารางที่ 20)

หนังสือที่มีลักษณะเด่น ซึ่งจำแนกเป็น 3 ลักษณะได้แก่ หนังสือที่ได้รับรางวัล หนังสือที่ได้รับการยกย่อง และหนังสือขายดี พบว่าจำนวนมากที่สุด 40 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 49.38) มีต้นฉบับ

เป็นหนังสือขายดี รองลงมาจำนวน 37 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 45.68) มีต้นฉบับเป็นหนังสือที่ได้รับการยกย่อง และน้อยที่สุดจำนวน 36 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 44.44) มีต้นฉบับเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัลผลการวิจัย จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ว่าหนังสือนวนิยายสำหรับเยาวชนส่วนใหญ่เป็นหนังสือได้รับรางวัล

หนังสือที่ได้รับการยกย่อง หมายถึงหนังสือที่ได้รับการเลือกสรรว่าเป็นหนังสือที่ดีเหมาะแก่เยาวชน การได้รับการยกย่องนั้นมีทั้งระดับประเทศเฉพาะประเทศไทย และระดับสากลในต่างประเทศ สำหรับของประเทศไทย ซึ่งพิจารณารายชื่อที่ปรากฏในหนังสือคู่มือคัดสรรหนังสือดีประเภทบรรณนิทัศน์ซึ่งจัดทำโดยองค์กรต่างๆ ได้แก่หนังสือดี 100 ชื่อเรื่องสำหรับเด็กและเยาวชนไทยควรอ่าน บรรณนิทัศน์หนังสือแปลของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ รายชื่อและบรรณนิทัศน์ 500 หนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน และหนังสือดีสำหรับห้องสมุดของกรมวิชาการ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นคู่มือที่มีการเลือกสรรหนังสือที่เหมาะสมกับเยาวชนไทย และที่เด็กไทยควรอ่านเพราะเป็นหนังสือที่ดีมีคุณภาพ สำหรับของต่างประเทศนั้นทางสำนักพิมพ์เป็นผู้ระบุข้อมูลมาในหนังสือฉบับแปลว่าได้รับการยกย่องจากองค์กร หรือสถาบันต่างๆ เป็นต้น เพื่อแนะนำว่าหนังสือเล่มนั้นมีคุณค่าน่าอ่าน

การที่หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน ส่วนใหญ่ไม่ใช่หนังสือที่ได้รับรางวัลอาจเนื่องมาจากในการเลือกต้นฉบับ เพื่อแปลนั้นสำนักพิมพ์ มีแนวทางการพิจารณาจากหลายลักษณะ ทั้งจากเนื้อเรื่อง และผู้แต่งที่ได้รับความนิยม และความแพร่หลายของหนังสือ การได้รับรางวัลก็เป็นเหตุผลที่หนังสือจะได้รับความนิยมแพร่หลาย อย่างไรก็ตาม บางครั้งยอดจำหน่าย หนังสือที่ได้รับรางวัลอาจไม่ดีเท่ากับหนังสือบางเรื่องที่ไม่ได้รับรางวัล การขอลิขสิทธิ์ อาจทำได้ยาก ค่าลิขสิทธิ์อาจจะสูงกว่าหนังสือที่ไม่ได้รับรางวัล ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผู้จัดพิมพ์ในไทยจึงไม่เน้นการพิมพ์หนังสือจากต้นฉบับที่ได้รับรางวัลเป็นสำคัญ ในด้านการเลือก หนังสืออ่านของเยาวชนไทยโดยส่วนใหญ่ อาจให้ความสำคัญกับคุณสมบัติอื่นของหนังสือมากกว่าการได้รับรางวัล ประกอบกับหนังสือที่ได้รับรางวัลอาจไม่เป็นที่รู้จัก หรือเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ ทำให้สำนักพิมพ์ไม่เน้นการแปลหนังสือที่ได้รับรางวัลมากนัก

9. องค์ประกอบของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก
ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540

การศึกษาองค์ประกอบหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตกแบ่งเป็น
2 ส่วน คือ รูปเล่ม และส่วนที่ให้ข้อมูล

9.1 รูปเล่ม

รูปเล่มของหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก พิจารณาจากขนาด
ของหนังสือ จำนวนหน้า ขนาดตัวอักษร และภาพประกอบ สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 21-25)

ขนาดของหนังสือพบว่าหนังสือส่วนใหญ่จำนวน 218 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.21) มีขนาด
13 X 18.5 ซม. 16 หน้ายกเล็ก พ็อกเก็ตบุ๊ก รองลงมาจำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.35)
คือขนาด 21 X 14.6 ซม. 16 หน้ายกใหญ่ และน้อยที่สุดจำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.26)
คือขนาด เล็กพิเศษ (ต่ำกว่า 13 X 18.5 ซม.) (ตารางที่ 21)

จำนวนหน้าหนังสือมากที่สุดจำนวน 76 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 31.80) มีจำนวนหน้ามากกว่า
200 หน้า รองลงมาจำนวน 67 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 28.03) มีจำนวนหน้า 101 – 150 หน้า และ
น้อยที่สุดจำนวน 31 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.97) มีจำนวนหน้า 50 – 100 หน้า (ตารางที่ 22)

ขนาดตัวอักษร หนังสือมากที่สุดจำนวน 110 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 46.03) ใช้ตัวอักษรขนาด
14 พ้อยท์ รองลงมาจำนวน 63 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.36) ใช้ตัวอักษรขนาด 16 พ้อยท์ และ
น้อยที่สุดจำนวน 56 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 23.43) ใช้ตัวอักษรขนาด 15 พ้อยท์ (ตารางที่ 23)

ภาพประกอบหนังสือ ส่วนใหญ่จำนวน 219 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.63) เป็นหนังสือที่มี
ภาพประกอบ และจำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.37) เป็นหนังสือที่ไม่มีภาพประกอบ

หนังสือที่มีภาพประกอบ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ชนิด คือ ภาพถ่าย ภาพวาดลายเส้นการ์ตูน
ภาพวาดลายเส้นเหมือนจริง พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 162 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 73.97) เป็นภาพวาด

ลายเส้นการ์ตูน รองลงมาจำนวน 51 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 23.29) เป็นภาพวาดลายเส้นเหมือนจริง และน้อยที่สุดจำนวน 1 (ร้อยละ 0.46) เป็นภาพถ่าย (ตารางที่ 24)

9.2 ส่วนที่ให้ข้อมูล

ส่วนที่ให้ข้อมูลหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก พิจารณาจากคำนำ สารบัญ ประวัติผู้แต่ง ประวัติผู้แปล สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 25)

คำนำ หนังสือส่วนใหญ่จำนวน 186 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 77.82) มีคำนำ และหนังสือจำนวน 53 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.18) ไม่มีคำนำ

สารบัญ หนังสือส่วนใหญ่จำนวน 139 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 58.16) มีสารบัญ และหนังสือจำนวน 100 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.84) ไม่มีสารบัญ

ประวัติผู้แต่ง หนังสือส่วนใหญ่จำนวน 186 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 77.82) ไม่มีประวัติผู้แต่ง และหนังสือจำนวน 53 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.18) มีประวัติผู้แต่ง

ประวัติผู้แปล หนังสือส่วนใหญ่จำนวน 217 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 90.79) ไม่มีประวัติผู้แปล และหนังสือจำนวน 22 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.21) มีประวัติผู้แปล ผลการวิจัยที่ปรากฏดังนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า หนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากภาษาตะวันตกส่วนใหญ่มีประวัติผู้แต่งและประวัติผู้แปล

การที่หนังสือนวนิยายแปลส่วนใหญ่ไม่มีประวัติผู้แต่ง และประวัติผู้แปล อาจเนื่องมาจากการจัดทำส่วนให้ข้อมูล ทั้งผู้แต่งและผู้แปล เป็นการเพิ่มงานด้านข้อมูลให้กับสำนักพิมพ์ ซึ่งอาจเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต ทำให้ผู้ผลิต มองข้ามความสำคัญของส่วนที่ให้ข้อมูลนี้ อย่างไรก็ตามสำนักพิมพ์บางแห่ง ได้เห็นความสำคัญ ของข้อมูลประวัติผู้แต่ง จึงมีการจัดทำส่วนที่ให้ข้อมูลผู้แต่งมากถึง 53 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.18)

การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่กำหนดไว้มีดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นประเภทสมจริง มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ และเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล

สมมุติฐานข้อที่ 2 นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ส่วนใหญ่ระบุข้อมูลผู้แต่ง และผู้แปล

ผลการวิจัยพบว่า มีทั้งที่สอดคล้อง และไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ดังนี้

ประเด็นที่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

1. ประเด็นที่กำหนดว่า นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่แปลมาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ร้อยละ 82.43 ซึ่งเป็นส่วนใหญ่แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ **สอดคล้องกับสมมุติฐาน**

2. ประเด็นที่กำหนดว่า นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่เป็นนวนิยายประเภทสมจริง ผลการวิจัย พบว่า นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ร้อยละ 62.34 ซึ่งเป็นส่วนใหญ่เป็นนวนิยายประเภทสมจริง **สอดคล้องกับสมมุติฐาน**

ประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

1. ประเด็นที่กำหนดว่า **นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ** ผลการวิจัย พบว่า **นวนิยาย**

สำหรับเยาวชนแปลจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ.2532 – 2540 มีแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ (ร้อยละ 26.36) ซึ่งไม่เป็นส่วนใหญ่ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามแนวคิดนี้ก็เป็นแนวคิดที่มีจำนวนมากที่สุด

2. ประเด็นที่กำหนดว่า **นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล** ผลการวิจัยพบว่า **นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 เป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล (ร้อยละ 44.44) ซึ่งไม่เป็นส่วนใหญ่ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้**

3. ประเด็นที่กำหนดว่า **นวนิยายแปลสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 ส่วนใหญ่ระบุข้อมูลผู้แต่ง และผู้แปล** ผลการวิจัย พบว่า **นวนิยายสำหรับเยาวชนแปลจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532 – 2540 มีการระบุข้อมูลผู้แต่ง (ร้อยละ 22.18) และระบุข้อมูลผู้แปล (ร้อยละ 9.21) ซึ่งไม่เป็นส่วนใหญ่ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้**

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัย จึงเสนอแนะในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์ ครู และผู้ปกครอง

1.1 **บรรณารักษ์** ควรจัดหานวนิยายแปลสำหรับเยาวชน จากต้นฉบับภาษาต่างๆ หลากหลายประเภท ไว้บริการในห้องสมุด และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางและควรจัดทำบรรณนิทัศน์นวนิยายแปล เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้ และส่งเสริมการอ่านนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านต่างๆ ที่มีความหลากหลาย โดยให้เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย

1.2 ครู ครูผู้สอนรายวิชาต่างๆ ควรส่งเสริมการอ่านนวนิยายแปลโดยเลือกเรื่องที่ เหมาะสมเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา เพื่อเสริมการเรียนรู้ในรายวิชานั้นให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้ปกครอง ควรส่งเสริมให้เยาวชนอ่านหนังสือนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน โดยเฉพาะ เรื่องที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจ และสามารถตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเยาวชน และทำให้เยาวชนมองโลกได้กว้างขึ้นโดยการจัดหาหรือแนะนำนวนิยายแปลที่ดี และเหมาะสม นวนิยายแปลซึ่งจะอำนวยความสะดวก แก่เยาวชนในหลายด้าน ตั้งแต่การดำรงชีวิตประจำวัน การคบเพื่อน หรือแม้แต่การศึกษา เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ผลิต

2.1 ผู้แปล

ในการเลือกหนังสือต้นฉบับที่นำมาแปล ควรเลือกให้ตรงกับความสนใจ สนองความ ต้องการตามธรรมชาติของเยาวชน ให้แนวคิดที่เหมาะสม เช่น แนวคิดเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย และความกตัญญูตวกว่ที่ ซึ่งยังมีไม่มากนัก ควรแปลนวนิยายจากต้นฉบับภาษา ต่างๆ ให้หลากหลาย โดยเฉพาะภาษาที่ยังมีการแปลน้อย หรือยังไม่มีมีการแปลเลย เนื้อหาควรมี ความหลากหลาย เพื่อเยาวชนสามารถเลือกอ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจ และมีโอกาสเรียนรู้ สังคมวัฒนธรรม ประเพณี ของชนชาติต่างๆ ส่งเสริมให้เยาวชนมีความรู้กว้างขวาง และมีความ เข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องต่างๆ มากยิ่งขึ้น

2.2 ผู้จัดพิมพ์

ในส่วนของรูปเล่ม และขนาดตัวอักษร ต้องให้ความสำคัญด้านความเหมาะสมกับผู้อ่าน ส่วนที่ให้ข้อมูลควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือ เพื่อนำผู้อ่านเข้าสู่เนื้อหา ได้แก่ คำนำ สารบัญ ข้อมูลผู้แต่ง และผู้แปล ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านมาก

ควรมีการตรวจสอบต้นฉบับแปลโดยบรรณาธิการ เพื่อเพิ่มคุณภาพของหนังสือนวนิยาย แปลสำหรับเยาวชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน หลังจากปี 2540 ทุกๆ 5 - 10 ปี เพื่อทราบถึงพัฒนาการของนวนิยายแปล
2. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหา และสำนวนภาษาในนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดพิมพ์ และปรับปรุงคุณภาพของนวนิยายแปลสำหรับเยาวชน
3. ควรศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือนวนิยายแปล ของเยาวชนทั้งในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหานวนิยายแปลสำหรับเยาวชน มาให้บริการในห้องสมุด และสำหรับผู้ผลิตเพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือมาแปลต่อไป
4. ควรศึกษาขั้นตอน และการดำเนินงานในการผลิตหนังสือนวนิยายแปลของสำนักพิมพ์
5. ควรศึกษาผู้แต่ง ผู้แปล ผู้วาดภาพประกอบหนังสือแปลสำหรับเยาวชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย